

Τσοπανάκος

Εἰς τ' ἀνάκτορα

Μίμος εἰς εἰκόνας τέσσαρας

Το Ἄστυ, Αθήνα

τμ. 2, ετ. Β', τχ. 57, 19 Οκτωβρίου 1886, σ. 3

ΕΙΣ Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ

(Μίμος εἰς εἰκόνα τέσσαρας).

ΕΙΚΩΝ Α'.

Θεόδωρος (συλλογίζομενος εἰς τὴν οἰκίαν του).

Νὰ πάγω ἢ ὄχι; Φεῦ! τί νὰ προκρίνω;
Καὶ πρέπει νὰ πάγω... καὶ πρέπει νὰ μείνω!
Κανόνια δὲν πέφτουν... ἰδέα μου ἦτο!
Καὶ δὲν ἀντηχοῦσι τὰ μίσθαρνα ζήτω.
Ἐπάρχει ψυχρότης... προβλέπω τὰ νέφη,
Μὲ ἄλλης ἰδέας ἐδῶ ἐπιστρέφει
Μαντεύω τί ἔτρεξε τώρα, ὦ ναί!
Μεγαί, προσφιλὴς Φοαισινέ!
Ἐμπρὸς σὸ παλάτι! τὸ φράκκο μου δότε!
Θὰ πέσετε τέλος, ἀχρεῖοι προδότε!

ΕΙΚΩΝ Β'.

(καθ' ὁδόν).

Ἐγὼ εἰς τ' Ἀνάκτορα; οἴμοι, Θεέ μου!..
Λοιπὸν λησμονῶ τὴν ὁρμὴν τοῦ πολέμου;..
Καὶ γίνεται τρόφιμος πάλιν τῶν θρόνων
Ἐκεῖνος ὃν ἔραζον τυραννοκτόνον!
Ἐγὼ ὃ διώξας αἰσχροῦς τὸν Ἀλφρέδον!..
Σκιρτήσατ' ἐκ φοικῆς, σκιαὶ τῶν ἐμπέδων!
Οἰκτρὸς αὐλοκόλαξ, Τρικούπης νὰ γείνω;..
Θεοί! τί νὰ πράξω; νὰ φύγω; νὰ μείνω;
Ἄλλ' ὅμως ἂν τύχη ἐκεῖνος νὰ πέσῃ
Κ' εὐθὺς τὸν Μολαῖον ὃ ἀναξ καλέσῃ;..
Τὸν σκοῦρον τὸν κόκκινον κἀτὼ τὸν ρίπτω
Κ' εἰς σέ, βασιλεῦ μου, προσπίπτω!

ΕΙΚΩΝ Γ'.

(πρὸ τῶν Ἀνακτόρων).

Τὰς πύλας, ἀνοίξατε, ἄνδρες Ἀρκάδες,
Δὲν φέρω ντακούλικα, δὲν φέρω ζουρνάδες.
Μὲ κλάδον ἐλαίας προσέρχομαι μόνος
Δὲν θέλω νὰ μείνω ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος.
Πρὸς τί ὡς μὲ βλέπουν ραγίζοντ' αἱ πέτραι;
Πρὸς τί βλοσυρὸς μὲ θεωρεῖς, Χατζηπέτραι;
Ὅποταν ὃ πράττων γνωρίζει τί πράττει,
Ἀπόθως εἰσέρχεται εἰς τὸ Παλάτι.
Κ' ἡ πίστις μου εἶνε ἀγνή καὶ θερμή...
Πλὴν μὴ τὸν Μολαῖον, μὴ, μὴ!

ΕΙΚΩΝ Δ'.

(εἰς τὸν πρόδομον τῶν Ἀνακτόρων).

Ἄλλ' οἷα φωνὴ ἀντηχεῖ εἰς τὸ οὖς μου;
Τοὺς πρώην ἐγείρει πικροὺς λογισμοὺς μου.
Φρικτὴ μηχανὴ μὴ ἐδῶ που στημένῃ
Ἐμὲ ἐνεδρεύει, ἐμὲ περιμένει;
Οἱ θαλαμηπόλοι καὶ οἱ στρατιῶται
Μὲ βλέπουν ὡς ἄλλοι στυγνοὶ συνωμόται.
Ὅπισθ'!.. ἐδῶ τὸ βιβλίον, σιμά μου!..
Νὰ γράψω σ' αὐτὸ μοναχὰ τ' ὄνομά μου.
Καὶ φεύγω πρὶν πέσω ὡς θύμα πλεκτάνης.
«Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης».

Τσοπανίδης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ ἀνεξκντλήτου Ἀράτου διάφορον αὐτοτελής:
«Τίς ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄξιός νὰ ἐπιδιορθώσῃ κατ' αὐτὰς
τὰς καταστραφείσας ὁδοῦσ' τῆς πόλεως; Τίς; ὄβρισταί, τίς;»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Εἶναι εὐχάριστον νὰ διέρχεται τίς τὴν ἀγορὰν μετὰ
κόπου, διότι τὰ γινόμενα πρὸς ἀποστολὴν δέματα φράζουσι
τὴν ὁδὸν εἰς τὸν διαβάτην.»

*

Ἐκ τῆς Προόδου Τρικκάλων:

«Εἰσέτι φαίνεται δὲν ἐξηφανίσθησαν κακοῦργοι ἀνήκον-
τες εἰς τὰς ἐπὶ Τουρκοκρατίας καταμαστιζούσας τὸν τόπον
ληστρικὰς συμμορίας, τοῦτο δὲ λέγομεν διότι ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ εὐρίσκονται πτώ-
ματα κατακρουρηγμένα ἐκτὸς τῶν πόλεων. Τὸ περιεργὸν
δὲ εἶνε ὅτι αἱ ληστεύσεις αἰεὶ δὲν προέρχονται ἐκ προμε-
λέτης, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ διατοῦτο ἡ ἐξου-
σία ἀπαντᾷ ἄπειρα προσκόμματα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αὐ-
τουργῶν.»

Ἐκ τῆς ἐπιφυλλίδος τῆς αὐτῆς:

«... Ὁ Ἀβασσαλὼμ τότε ἀνηρτημένος ἐπὶ τοῦ τρα-
χήλου...»

Ρευεσοχίτη